

Det Anarkistiska Biblioteket

Ett brev

Peter Kropotkin

Peter Kropotkin
Ett brev
1913

Tidningen Brand #2 1913

www.anarkistiskabiblioteket.se

1913

Vid den fäst, som i Paris firade Krapotkins sjuttioårsdag, uppläste kamrat Jean Grave ett brev från den åldriga jubilaren. Det lydde:

Kamrater och vänner!

Jag kan ej säga, hur djupt rörd jag är av alla de bevis på sympati, som från skilda håll strömmat mig till mötes, och hur lycklig jag skulle känna mig, ifall jag kunde få vara tillsammans med Eder, om min hälsa det tilläte.

Naturligtvis riktar jag i dag mina blickar tillbaka i tiden, för att åter genomströva den väg, jag vandrat. Jag går i tanken tillbaka till år 1878, då vid de första tecknen av det franska proletariats återuppvaknande, efter Kommunens störtande, ett första, klart och medvetet bejakande av arbetets direkta kamp mot kapitalet blev av vår Jura-kamrat Balivet uttalat på kongressen i Lyon, och de anarkistiska idéerna började av några kamrater, av vilka en, Jean Grave, ännu finnes ibland Eder, på nytt spridas.

Överblickande den sedan dess gångna utvecklingen, är det omöjligt att ej konstatera, hur fullt riktiga anarkismens mästa fundamentala idéer voro, som sedan den tiden stått orubbade, och hur produktiva de varit på resultat till förberedandet av folkets revolution mot sina förtryckare.

Vi leva id enna stund i stora, historiska händelsers snara morgongryning. Vi känna alla dess annalkande.

På senaste tid har ett allmänt uppvaknande av arbetarna i Europa och Amerika försiggått. En arbetaremassornas revolutionära resning gör sig märkbar, något som t. o. m. våra motståndare erkänna.

Och redan i dag kunna vi fastslå, att vid massornas allt tydligare visade uppvaknande den anarkistiska idéen skall göra sig gällande; den skall söka sitt praktiska förverkligande i det levande livet och utöva sitt inflytande på händelsernas gång.

När skall revolutionen komma?

Vi kunna ej förutse det. En revolution slår inte ut i full utveckling på en gång, utan den varar i flera år. Men ett är visst, att den ej skall

stanna vid de värdelösa reformer, som man nu för tiden betecknar med namnet socialdemokrati. Den gräns, som man velat utstaka för nästa revolution, har redan överskridits. Och så skall det bero på energien, fast huvudsakligast också på den skapande kraft, som anarkisterna, marscherande hand i hand med folket, veta att utveckla i revolutionen för att skapa nya kommunistiska inrättningar. På dessa båda element vilar ansvaret, att föra revolutionen till samhällets fullständiga befriande från det folket förtryckande dubbla tyranniet, nämligen kapitalets tyranni, och statens, denna den modärna kapitalismens fader, dess betydelsefullaste stöd och dess trognaste tjänare.

Av hela hjärtat med Eder

Pierre Krapotkine.